

Izhaja

vsak petek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasiló koroških Slovencev

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvu lista „Mir“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXX.

Celovec, 22. malega srpana 1911.

Št. 38.

Slovenski abiturientje!

Zapuščate gimnazij, realko, vaš drugi rodni krov, poln sanj, ki so vas spremljale skoz prva mladostna leta, in stopate na široko cesto življenja. Široka je pot za razpotjem, široka in težavna in le tisti hodi varno po njej, ki ima železno voljo in gotov, jasen cilj pred očmi.

Nimamo lastnih visokih šol. Primorani smo iti v tujino, predvsem na Dunaj, v Gradec in Prago. In ravno v tujini, ki ima toliko izkušnjav in nič srca za nas, je potrebno, da se združimo vsi enakomisleči pod enim krovom, ki naj nam nadomestuje domovino, obenem pa pomaga, da postanemo res možje.

Slovensko katol. akademično dijaštvo vas vabi v svoja društva, vas vabi v „Danico“, „Zarjo“, „Dan“ in „Slov. dijaško zvezo“, v društva, ki stavijo članom jasne cilje. Vzgojiti jih hočejo v značajne katoličane in požrtvovalne, nesebične narodne delavce. Vabimo vas, ki ste si izvolili križ za zvezdo vodnico svojega življenja, da se nam pridružite. Prepričani smo, da je treba katoliškemu inteligentu dandanašnji odločne načelne vzgoje, ako hoče ostati zvest katoliškemu idealom in vztrajati v mladeniški navdušenosti v boju zanje. Kje se mu nudi lepša prilika za to, kot v družbi enakomislečih tovarišev, v društvih, kjer vlada načelno soglasje.

Delo v naših društvih je samoizobraževalno in narodno-obrambno.

Vsa naša društva imajo bogate knjižnice, naročena so na mnogo revij in časopisov; potom predavanj pa bude zanimanje za vse najrazličnejše pojave domačega in tujega življenja.

Za praktično narodno-obrambno delo se nam odpira široko polje: V Gradcu

skrbi „Zarja“ za „Kres“, na Dunaju „Danica“ za „Stražo“, v „Dnevu“ lahko študirate češko narodno-obrambno delo in seznanjate rojake z njim, v „Slovenski dijaški zvezi“ pa imate priliko, da posvetite svoje mlade sile neposredno domačim tlem.

V tujini boste čutili premoč naših narodnih nasprotnikov, obenem pa tudi potom naših društev podali bratsko roko drugim Slovanom. Že kot dijaki boste pomagali graditi ono stavbo katoliške slovanske vzajemnosti, ki edina more zajeziti prodiranje naših sovražnikov. Naša društva so včlanjena v „Slovenski ligi katol. akademikov“. Na Dunaju je „Danica“ v najožjem stiku s hrvaškimi katoliškimi akademiki v „Hrvatski“, s češkimi v „Lipi“ in s poljskimi v „Polonii“; — v Pragi stanuje „Dan“ pod eno streho s „Češko ligo akademično“ in iz „Zarje“ je izšlo letos novo hrvaško katol. akadem. društvo „Preporod“. Tukaj se goji slovanska vzajemnost smotreno, na realni podlagi, v načelni edinosti.

Slovenski abiturientje, ki ste načelno naši in vam je do dela za katoliško, slovensko in slovansko stvar, pridite med nas, pridite v „Danico“, „Zarjo“, „Dan“ in „Slovensko dijaško zvezo“.

Za „Danico“:

iur. **Stanko Masič**, iur. **Vekoslav Vrtovec**,
tč. predsednik. tč. tajnik.

Za „Zarjo“:

iur. **Anton Ogrizek**, iur. **Joško Šenk**,
tč. predsednik. tč. tajnik.

Za „Dan“:

iur. **Josip Dular**, iur. **Anton Rebol**,
tč. predsednik. tč. tajnik.

Za „Slovensko dijaško zvezo“:

iur. **Pavel Rupnik**, theol. **Janko Kete**,
tč. podpredsednik. tč. tajnik.

Za delavstvo.

V nedeljo dne 16. julija t. l. je slov. kršč. delavstvo slovesno javno nastopilo na svojih shodih za svoje pravice in koristi. — Veleindustriji so bili tako predrzni, da so šli k novemu ministrskemu predsedniku baronu Gautschu ter mu predložili spomenico, v kateri zahtevajo, da se socialna predloga o starostnem zavarovanju za delavce še poslabša, to se pravi, da bi delavec dobil manj „penzija“ in bi moral delati več let kot je po stari predlogi bilo že sklenjeno. Da se je industrijski svet drznil s temi zahtevami obrniti na vlado, je imel gotovo za seboj „tiho podporo“ „rdečih“ poslancev. Sedaj so se voditelji socialnih demokratov zopet enkrat razkrinkali ter pokazali, koliko jim je v resnici za ubogega delavca. Zakaj pa niso socialno demokratični zastopniki sklicali v tem važnem trenutku manifestacijskih shodov, na katerih bi bili protestirali proti brezsrčnosti kapitalistov in proti nemarnosti vlade, ki hoče to koristno predlogo za delavce na ljubo kapitalistom zavleči, ko je že skrajnji čas, da se predloga reši ter postane zakon in s tem tudi delavcem olajša beda in revščina.

Zato je slovensko krščansko socialno delavstvo na Koroškem sklicalo v delavskih krajih shode, na katerih je naše delavstvo odločno nastopilo proti spomenici industrijskega sveta in proti vladni nameri, ki hoče šele v jeseni predložiti zbornici predlogo o starostnem zavarovanju.

Dopoldne je bil shod slovenskega kršč. delavstva v Celovcu. Na shodu je govoril dr. Ehrlich. Shod je sklenil resolucijo in protest zoper vladno namero, ki se hoče kapitalistom na ljubo vdati ter predlogo šele v jeseni zbornici predložiti.

Ravnokotako je bil tudi dopoldne dobro obiskan shod v Črni. Na shodu je govoril

Podlistek.

Oglarjeva Ivanka.

(Spisal Ivan Sanjin.)

(Dalje.)

Pustimo nekoliko, da se razsanja njena duša in posezimo nekoliko nazaj v njeno preteklost. Zatopimo se v njeno zgodovino, morda težko, nesrečno, morda lepo, kakor pomlad in njeno cvetje. Koliko jih je na svetu z enako zgodovino, kakor jo je imela Ivanka. »Pod isto zvezdo so rojeni,« tako zaznamuje naše ljudstvo življenje, trpljenje, srečo, radost, usojeno človeku.

Ivanka je bila iz naše doline. Dete, ki ga je mati, morda iz trdosrčnosti ali nesreče, pustila sredi gozdov, je našel gozdar Mate. Smililo se mu je nežno dekletce, bogve čegavo je, krščeno ali ne; vzal ga je na dom, njegova Neža je zavrnila veselja, ko ji je njen dobri možek povedal, kje je dobil otroka. Kar načuditi se ni mogla zalemu detetu. Vedno ga je poljubovala in bila toliko bolj vesela, ker jima Bog v zakonu ni podaril otrok . . .

»V dolino bova šla jutri z otrokom, da ga krstiva, veš, stari. Bogve, je li krščen ali ne. Gospod župnik bodo že to vedeli . . .«

»Prav imaš, Neža,« je stari polglasno zamrmral, pljunil debelo na tla in del v kot ostro sekuro.

»Glej, Mate, glej, kako se je popravilo, kako lepo je, kako se smehlja! O ti ubogi angelček, ti,« je vriskala veselo stara Neža.

Tudi Mate je bil vesel, iz srca vesel, ko se je ozrl v mično temnolasko.

»Vendar se enkrat sliši otroški krik v hiši,« tako je del sam pri sebi in odšel v gozd. Ni kazal nazunaj svoje radosti, ker ni bil tega vajen, a srečen je bil, neizrečeno srečen, ko mu je izročila Neža dete, da je je pestoval, ko je ona pripravljala jed. Nerodno je zibal dete na kolenih, da je večkrat zajokalo.

»Še umoriš mi otroka, neroda stara. Tako ga drži, rahlo, saj ni poleno,« se je hudovala skrbna ženica nad njim.

»Mi možki nismo za to, primi ti, primi ti, saj vidiš, da hoče k tebi.«

»Otrok me že pozna, ker ga tako ne stiskam.«

Vzela mu je otroka in mu dala mleka. Oglar Mate je vstal in je odšel v gozd h kopi. Ko je prišel mimo, kjer je našel dete, mu je nehote padla v glavo misel, čegavo da bi bilo dete. Mislil je in mislil, a ni mogel priti na sled.

»Gospod župnik bodo že vedeli,« je sklenil svoje misli in zamašil luknjo, odkoder je pihal dim.

Solnce je že zašlo za Čavnom, le zarja je še rdela nad golim vrhom in zlatila sivo teme Nanosa. Zardele so meglice, kakor devoyke mlade in odjadrale za Kolkom. Od morja je zavel gorak veterček, poljubil smaragdne lističe in šepetal med njimi s kresnico o morskih deklicah. Iz goščave je na rahlih pajčolanih nočne melanholije priplul mrak, pozdravil v slovo zlato zarjo in strepetal v dolino.

Mate se je vrnil v koč.

Ravno spat je devala njegova ženica dekletce, ko je vstopil. Na zakajeni steni je brlela oljnata svetilka in motno razsvetljevala temne kote.

»Ti, Neža, bogve čegavo mora biti dete?« —

»I, sedaj je naše . . .«

Molčal je dalje Mate, povečerjal ovsen kruh in kozje mleko in šel spat. Tudi dete je mirno spalo celo noč. Drugi dan sta zgodaj vstala, oblekla se v obleko, katero sta nosila le o Veliki noči, in šla z detetom v dolino.

Čudili so se ljudje, začudili so se gospod župnik, ko so ju zapazili oba praznično oblečena skozi okno.

»Najin bo,« tako je dejal Mate gospodu.

»Lepo od vaju. Bog naj varuje dete in pripelje kmalu njegove prave starše do spoznanja. Sedaj mu pa bodita vidva oče in mati, ljubita ga kakor svojo kri in Bog vaju bo blagoslovil . . .«

Sklonil se je župnik nad detetom in ga obliil s sveto vodo, da je zaihtelo.

»O, kako lepo ime, Ivanka, kajne, Mate.«

»Lepo —«

»I, da nisi sinoči pogledal v pratiko, danes je sveti Ivan,« je čebljala ženica dalje in ljubkovala dete. Ljudje so se ozirali za njima, kakor v uganko, ki je ni moči razrešiti. Videli so ju preoblečena in z detetom; ugibali so in niso uganili, dokler ni uganila vaška klepetulja.

(Dalje.)

dr. Rožič, ki je razložil zbranim delavcem velik pomen starostnega zavarovanja za delavski stan. Pojasnil je tudi vsebino prve predloge o starostnem zavarovanju ter povedal, kaj zahtevajo sedaj velekapitalisti v škodo ubogega delavca. Govornik je končno poudarjal potrebo sloge in edinosti, posebno v boju zoper svoje življenjske sovražnike. Shod je enoglasno sklenil resolucijo zoper veleindustrije in pozivljaj vlado, da čimprej izpelje zakon o starostnem zavarovanju.

Popoldne ob treh je bil shod v Možici. Kljub hudi nevihti in kljub temu, da je „Feuerwehr“ napovedal nalašč neko „gašenje s pivom“, samo da bi naše ljudi odvrnil od shoda, se je precejšnje število delavcev zbralo pri Žagmajstru. Na shodu je poročal dr. Rožič. Govornik je najprvo razjasnil položaj, v katerem se nahaja sedaj predloga o starostnem zavarovanju. Vsled pritiska veleindustrijev na vlado je predloga v veliki nevarnosti, zlasti, ker imajo sedaj večino v državnem zboru „nemški“ nacionalci, ki so pa itak hlapci kapitalistov in jim ni prav nič mari za delavske potrebe. Vrh tega tudi voditelji socialne demokracije ne store svoje dolžnosti za delavstvo. Govornik je razložil kritični položaj, v katerem se nahaja avstrijska država. Nemci na eni strani s svojimi germanizirajočimi zahtevami, na drugi strani Čehi, ki tudi hočejo svojih pravic, pa tudi Jugoslavlani hočemo, da se nas vpoštevata kot važno postojanko, kot predstražo avstrijske države na jugu. Nemci pa bi radi le sami gospodarili in druge nenemške narode — še naprej zatirali. — Shod je enoglasno sklenil protest zoper industrijski svet in zoper vlado, ki hoče predlogo o starostnem zavarovanju za delavstvo zavlačevati na škodo revnih slojev.

Protestni shod se je vršil tudi na Prevaljah in se je sklenila tozadevna resolucija. — Tudi v Podljudelju je bil protestni shod in se je odposlala tozadevna resolucija na Dunaj.

Nedelja je pokazala, da slovenska krščanska stranka na Koroškem tudi v mirnem, nevolilnem času skrbi za delavski stan. „Rdečkarji“ iz Guštanja, iz Prevalj, Možice, Črne, Borovelj, Sveč in Podljudelja, kje pa je bil vaš Sitar, ko se gre za delavski blagor?

Državni zbor.

Otvoritev.

V ponedeljek 17. t. m. je bil otvorjen novi državni zbor. Ministrski predsednik baron Gautsch je prebral cesarjev reskript, s katerim je bil sklican državni zbor. Nato je prevzel začasno predsedstvo zbornice starosta poslanec doktor pl. Fuchs ter kratko nagovoril zbornico. Ljudski zbornici je želel miru, dela, sloge in spoštovanja do parlamentarnih običajev. — Nato so bili izvoljeni zapisnikarji. V torek je cesar sam slovesno otvoril državni zbor ter imel prestolni otvoritveni govor. V petek bode izvoljen novi predsednik, skorogotovo z veliko večino, poslanec Silvester. Kako bo novi državni voz naprej vozil, bomo natančno poročali našim bravcem.

„Slovensko-hrvatski klub.“

Poslanci V. L. S. in štirje poslanci hrvaške stranke prava so se v državnem zboru združili v skupen klub, ki se imenuje: „Slovensko-hrvatska enota“. Liberalni slovenski in hrvaški poslanci so se združili v skupen klub, ki se imenuje „Jugoslovanska Zveza“.

Cesarjev prestolni govor.

V torek, dne 18. julija, je cesar sam otvoril državni zbor v cesarskem dvoru s svojim prestolnim govorom. Otvoritev se je vršila jako slovesno. Vsebina prestolnega govora, katerega je cesar stóje bral, je sledeča:

Cesar poudarja v svojem prestolnem govoru, da je stara zbornica zapustila mnogo zelo važnih in nujnih zadev. Zato ljudstva širne monarhije pričakujejo, da bo visoka nova zbornica rešila najnujnejše ljudske in državne potrebe. Treba bo ojačiti armadno moč, zato je treba reorganizirati (preurediti) zakonske načrte, ki naj bi reformirali ves vojaški ustroj in armado. — Predloga o novem bančnem zakonu je nujne rešitve potrebna. Treba bo napraviti nov finančni

načrt, kako in kje dobiti dohodkov, da se pokrijejo ogromni stroški. Nujno je potrebna preosnova davkov — bodisi da se davki zvišajo ali novi nalože. Finančni načrt se mora temeljito premeniti, ako hočemo, da bo država lahko zadostila svojim kulturnim, socialnim in gospodarskim zahtevam. Na zbornično mizo pridejo še razne socialne, kulturne in gospodarske zahteve, ki se morajo nujno rešiti. Tako čaka starostno zavarovanje za delavca in za kmeta ugodne rešitve. Treba bo nekaj ukreniti za nove železnice in razne povodne ceste v Galiciji, promet in trgovina čakata ugodnega pospeševanja. Tudi šolstvu bo treba posvetiti več skrbi, tako ljudskemu, srednjemu in visokošolstvu. — Italijanska fakulteta čaka nujne rešitve. Spremeniti, popraviti bo treba kazensko pravo, kakor je tudi potreba, da se civilno pravo temeljito preustroji. Med narodi pa je treba, da se napravi mir in red. — Nazunaj živi Avstrija z vsemi sosednjimi državami v najboljšem prijateljskem razmerju. —

Dnevne novice in dopisi.

Celovec. Občinske dopolnilne volitve v Celovcu so se izvršile v ponedeljek 17. t. m. brez vsakega nasprotja in agitacije. Prav nobenega zanimanja ni bilo od strani volivcev. Od 1432 volivcev v 3. razredu je prišlo volit samo 300 volivcev. Od 298 veljavno oddanih glasov so dobili: Rudolf Hofer 288, Hans Murezo 255 in Fr. Wilfan 294 glasov. Ti trije „fortšritlerji“ so torej zopet izvoljeni. O volitvah v 2. razred poročamo prihodnjič. — Občinske volitve v Celovcu kažejo, da je občinstvo postalo čisto nebrižno za javni skupni blagor, to pa radi tega, ker na rotovžu gospodarijo le „vitezi“, ki terorizirajo celo meščanstvo. — V Celovcu bo od 29. julija naprej obrtna razstava. Da so Slovence popolnoma odrinili od obrtne razstave, je po naukih nemškega „freisina“ čisto umljivo.

Dva nova mlada slovenska zdravnik na Koroškem. Zdravnik g. dr. Vedenik je stopil v službo v beljaški bolnišnici; g. dr. Petek pa je stopil v službo v deželno bolnico v Celovcu. — Mladima doktorjema želimo, da bi jima bila sreča mila!

Himen. V nedeljo 16. t. m. se je poročil v Celovcu g. dr. Prus, koncipijent v pisarni dr. Brejca z gospodično učiteljico Kranjc s Špitaliča. Mladima novoporočencema kličemo: Bilo srečno!

Nova maša. V ponedeljek 17. t. m. je daroval prvo novo sv. mašo v bogoslovni kapeli v Celovcu preč. gospod Mihael Kusterle, sin slovenskega lesnega trgovca Kusterle v Celovcu. Slavnostni obed se je vršil v hotelu Trabesinger. — Veleč. g. novomašniku iskreno častitamo in mu želimo, da bi dolgo deloval v prid človeštva.

Poroka. V torek 18. t. m. se je poročil v Ljubljani g. Ludovik Schöff, revizor Zadrzne Zveze za Koroško (pododbor), z gđ. Cilko Rotar iz Most pri Žirovnici. Mlademu novoporočenemu paru želimo kar največje sreče in blagoslova, gospodu Schöffu pa še posebej, da bi še dolgo požrtvovalno in z vztrajnostjo deloval za povzdigo in procvit koroške gospodarske organizacije na združnem polju. Živela novoporočenca!

Cesarski dan avstrijskega mornariškega društva. Za prodajo bonbonov, nameravano od damskega odbora avstrijskega mornariškega društva 18. avgusta t. l., rojstvenega dne Njegovega Veličanstva cesarja, v korist vdovam in sirotam ponesrečenih mornarjev ter v svrhu ustanovitve mornarskega doma, se vsi sloji prebivalstva živo zanimajo. Dan na dan prihajajo tudi iz najbolj oddaljenih krajev monarhije obilne prijave o ustanovitvi krajevnih odborov in je upati, da se taki odbori osnujejo v vseh mestih, zdraviliščih in letoviščih avstrijskih. Na Dunaju in v večjih mestih se misli radi vročine avgusta meseca prodajati samo po vrtovih in senčnatih promenadah; radi tega se dotični, ki se hočejo udeležiti prodaje v kakem mestu, prosijo, naj naznanijo, za katere vrste hočejo prevzeti odborništvo ali prodajo. Ker mnogi v letnih mesecih potujejo in jim radi tega ni mogoče vstopiti v odbor, se je damski odbor odločil, da bo zasebnikom, ako dospe njih naročilo najpozneje do 18. julija, oddajal po najmanj 100 kom. bonbonov, okrašenih s po-

dobo Njegovega Veličanstva in znakom mornariškega društva; tako bo vsem mogoče, se udeležiti dela ljubezni do bližnjega. Voditeljice odborov ne prevzamejo nikakoršnega rizika, ker jim ne bo treba bonbonov naprej plačati, ampak bodo skupljeni denar šele po prodaji na mornariško društvo s čekom poslale. Neprodani bonboni se morajo damskemu odboru vrniti. Zbiralne pušice se bodo dale na posodo. Vse voditeljice odborov se nujno prosijo, da naroče najpozneje do 18. julija določeno in zadosti veliko količino bonbonov, ker se na pozneje doše ali ponovne naročitve morda ne bi moglo primerno ozirati. V kakem prav malem kraju, n. pr., kjer bo prodajalo 5—6 dam, bo lahko vsaka od njih prodala najmanj 100 bonbonov. V kopališčih in večjih zdraviliščih pa je računati na damo, ako prodaja 20—25 dam, 500—1000 bonbonov (Marijine, Karlove vari). Bonboni so zaviti po 100 kom. v kartone in se bodo prodajali posamezni, komad po 10 vinarjev. Nujno se prosi, prijaviti vse odbore ustanovitve najpozneje do 15. julija damskemu odboru; na vsa vprašanja se rado odgovori. Vsaka voditeljica odbora dobi koncem julija tiskane prodajne določbe s prošnjo, da jih sporoči damam in gospodom, ki se bodo udeležili prodaje, in da iste povabi na razgovor glede razdelitve časa in kraja — bodisi k sebi na dom ali v kak hotel, ker bo gotovo vsak hotelir v ta namen rad dal na razpolago kako postransko dvorano. Dalje se prosijo voditeljice odborov, da naznanijo, koliko odborovih znakov bodo potrebovale za prodajajoče dame in gospode, ker ne sme nihče prodajati brez takega znaka in pušice, prejete od damskega odbora. Ako bi se iz enega in istega kraja prijavilo več dam, ki hočejo osnovati odbor, ter se udeležiti prodaje, potem se bodo sporočila imena in naslovi druga drugi. Vsa vprašanja in prijave naj se pošiljajo na: Damski odbor avstrijskega mornariškega društva na Dunaju, IX., Schwarzschanerstrasse 15.

Spodnji Dravograd. (Nagla smrt.) Nepričakovano nagle smrti je dne 13. t. m. zjutraj umrl tukajšnji posestnik, g. Anton Mori, p. d. Trampič, star 58 let. Zdrav se je zvečer vlegel, a ni več vstal, zadela ga je srčna kap in bil je takoj mrtev. Bil je dolgo let skrben cerkveni ključar, zvesto je vedno stal ob naši strani, bil obče priljubljen. Kako je bil spoštovan, je pokazala obilna udeležba pri pogrebu. Na grobu se je mil. g. prošt Fl. Izop v preiskrenih besedah poslovlil od rajnega, da ni ostalo suho nobeno oko. N. p. v m.!

Hudomušnež, ki je precej slišal o volilni „agitaciji“ v **Grabstanju**, nas popraša, če li vemo, ali so že mize — suhe od ponočnih „posvetovanj“? — Žal, mu mi ne vemo istinitnega odgovora; pač pa svetujemo g. drž. pravniku — ker še zaupamo v njegovo nepristransko pravicoljubnost —, da poleti morebiti kako nedeljo tja ter dožene resnico. Več našincev je rade volje pripravljenih mu nekoliko pri tem iti na roke, samo zato, da ne ostane na naših preljubih nemčurjih kak madež volilnega podkupovanja ter končni sad — „prteno“ poslanstvo „sladkega“ Lučovnika.

Velikovec. (Poziv g. drž. poslancu J. Nagele-tu!) V noči pred ožjimi volitvami je nekdo nabil na „Narodni dom“ devet slovenskih plakatov, kateri pozivljajo volilce, naj Vam oddajo glasove. Ker ne vemo, kdo je bil v krajevnem naprednem volilnem odboru, zato pozivlja „Hranilnica in posojilnica“, da Vi storite potrebno, da se ti plakati z njene hiše vendar enkrat odpravijo, in sicer brez škode za zid.

Podgrad pri Medgorjah. (Čez pol leta!) Inženirja Ant. Riesser, ki se je tu v Dravi dne 9. nov. 1910 utopil, so menda našli pri Marnerku na Štajerskem. Ležal je še v Dravi blizu mosta v ovinku in spoznali so ga le po ostankih obleke.

Zdravišče Toplice na Dolenjskem. V nedeljo, dne 9. t. m., je priredil salonski orkester iz Novega mesta v zdraviški restavraciji koncert, ki je nad vse pričakovanje dobro izpadel, pod vodstvom g. kapelnika Höffnerja. Želeti bi bilo, da bi se Novomeščani še večkrat potrudili v Toplice ter razveselili kopališke goste s svojim izbornim proizvajanjem. — Kopališka sezija se bliža vrhuncu v letošnjem letu. Redno vsak dan

prihajajo novi gostje, odhajajo pa oni, ki so že dovršili svoje kopanje. Začelo se je pravo kopališko življenje. Odveč bi bilo naštetih veliko število došlih tujcev, kopaliških gostov, zato omenimo le nekatere, ki so došli od zadnjega poročila: Janezcek Karol, c. in kr. major, z gospo soprogo, iz Gradca; Modič Ludovik, uradnik, iz Trsta; Iskra Jožef, železničar, iz Trsta; Hirschal Ludovik, c. in kr. podpolkovnik, iz Trsta; Schaschl Marija, vdova dvornega svetnika, iz Ljubljane; Pessiak, vdova sodnega svetnika, iz Ljubljane; Šušteršič Julija, soproga postajenačelnika, iz Ljubljane; dr. Jamšek Klotilda, odvetnika soproga, z rodbino, iz Litije; Kaučič Ivan, posestnik, iz Gorice; Kranjec Ivan, knjigovodja, iz Leobna; Pfeifer Leopold, c. kr. višji finančni respicient, iz Trsta; Rosina Karol, uradnik, iz Gorice; Zupan Matija, župnik, iz Sostrega, itd.

Turistični napredek. Prometno društvo na Bledu prireja letos za letovišcarje skupne izlete tujcev. Ta misel je imenitna, ker se s tem tujcem nudi zabava in so taki skupni izleti v francoski rivijeri že davno vpeljani. Že lansko leto je hotelir pri Zlatorogu na Bohinjskem jezeru gosp. Rauhekar prirejal take skupne izlete, ki so bili od tujcev zelo pohvaljeni. — Gospod Rauhekar namerava letos zopet prirediti iz hotela Zlatorog skupne izlete.

Kaj vse napravi poslanec Grafenauer? Znano je, da je finančni minister podražil ceno tobaku, in sicer vsake vrste, tudi smodkam in svalčicam (cigaretam). Od prvega julija naprej je torej vsaka cigara in vsaka cigareta dražja. Zdaj pa po Črni, Možici in drugih delavskih krajih v Grafenauerjevem volilnem okraju rdečkarji in nemškutarji trosijo budalost laž, da je to naredil Grafenauer. Pravijo: Glejte, ker ste Grafenauerja volili, zdaj je pa že tobak dražji. — Da so nemškutarji in sociji res tako neumni in obenem zlobni, tega jim do danes nismo verjeli. S takimi lažmi ne boste nič opravili — so predebele. Kaj vsega ne zmore rdeča laž.

Št. Danijel. (Strela.) Hude, viharne čase imamo. Ne mine dan brez nevihte. Zadnje dni je udarila strela v naši občini kar v treh krajih. V petek dne 14. t. m. je tresčilo v Strojni pri Žirovniku v na gorici stoječo črešnjo: strela je razmetala zraven stoječe ostrvi in po zemlji prišla tudi v bližnji hlev in tam ubila najlepšega vola, vrednega 600 K. Drugi živini in domači hčeri, ki je bila ob istem času v hlevu in živino krmila, se ni nič pripetilo. Isti dan je udarila strela v Št. Danielu pri Novaku v vkup zložene prazne ostrvi, a ni naredila večje škode. V nedeljo popoldne dne 16. t. m. pa se je pripodila nad naš okraj zopet huda nevihta. Grozno je bliskalo in grmelo ter je strela užgala pri g. županu Mihaelu Kumpreju. Skedenj je bil v trenutku v ognju in kmalu so se vnela tudi druga poslopja: hiša, kašča in kovačnica. Ker se je ogenj širil z veliko naglico in so domači bili večinoma od doma, ni bilo mogoče rešiti vse živine. Ostala je v ognju enoletna junica in 8 dni staro tele. Zgorela je vsa krma, vsi vozovi, mlatilni in rezalni stroj in vse orodje in vsa oprava, kar je bilo v hlevu in skednju, le hišno opravilo se je posrečilo večinoma rešiti. Poslopja je imel gospodar zavarovana, ne pa oprave, in trpi vsled tega precejšnjo škodo. Vsakomur se je otožno in milo storilo pri srcu pri pogledu na žalostno pogorišče. Šele lansko leto je g. župan vsa poslopja prezidal in prenovil in tako svoj dom lepo uredil in zdaj mu je bilo v par trenutkih vse uničeno. Vrlega župana radi prizadete nesreče iz srca pomilujemo.

Železna Kapla. (Čez skalo padel.) Žalost in nesreča je zadela narodno Koželovo hišo pod Peco dne 8. t. m., ko se je prekucnil čez 20 m visoko skalo mlajši Koželov sin, ki je dopolnil 10 let. V 3 urah je izdihnil svojo nedolžno dušo. Ob 7. uri se je pomikal velik spreved od farne cerkve proti pokopališču. Pri pogrebu so č. g. Matija Germ govorili lep nagrobni govor. Narodni družini naše sožalje!

† **Šimen Lepušič.** Dne 11. t. m. je bil pokopan na prijaznem pokopališču vrh griča pri župni cerkvi v Št. Jakobu v Rožu vsem mnogoštevilnim prijateljem nepozabni posestnik Šimen Lepušič iz Št. Janža. V najlepši moški dobi, star šele 43 let, je umrl nagle smrt, prejemši svete zakramente. Med

koroškimi Slovenci živi tako značajnih mož, kakor je bil rajni Šimen, žal le vse premalo. Lepušič p. d. Mežnar je bil steber slovenske rožeške občine in vsled mirnega, pa jeklene-ga značaja, vsled svoje za njega kot kmeta visoke izobrazbe in postrežljive vljudnosti splošno priljubljen in spoštovan od naših in nasprotnikov. Pri nobeni narodni prireditvi Šimna ni manjkalo, povsod je sodeloval, žrtvoval in bodril. Bil je rad vesel in dolgo vrsto let ud šentjakobskega pevskega zbora. Bil je občinski svetovalec rožeške občine, ud šentjakobske požarne brambe itd. V verskem oziru je bil vzoren katoličan. Poseben prijatelj, pa tudi sotrudnik „Miru“. Pogreb rajnega Šimna je bil veličasten. Kondukt je vodil domači g. župnik Ražun ob asistenci rožeškega g. župnika Hüttnerja, domačega g. kaplana in g. Smodeja iz Celovca. Pogreba sta se korporativno udeležila šentjakobski in rožeški občinski odbor, šentjakobska požarna bramba z godbo, pevski zbor, ki je ob grobu zapel dve ginljivi žalostinki, in nebroj ljudstva. Počivaj mirno, dragi Šimen, Tvoje življenje in delovanje pa naj bo vzgled drugim koroškim Slovencem!

Želinje pri Velikovcu. (Poroka.) V ponedeljek, dne 10. junija, imeli smo pri nas veliko slovesnost. Poročila sta se Herman Gros pd. Krošelj v Striholčah in pa Nežika Jamnik pd. Ilkartova na Blatu. Zelo veliko ljudstva jima je pri tej priložnosti skazalo čast, tudi štriholska požarna bramba se je udeležila sv. maše in poroke. — „Hojset“ pa se je obhajala v prijazni Kramarjevi gostilni na Želinjah. Godci so imeli veliko opravka, rajavci pa še več. Tudi pevci so se izkazali. — Želimo novemu mlademu paru veliko, veliko sreče v novem stanu! Trdno pričakujemo, da bo g. ženin nastopal in delal zmerom v duhu svojega rajnega velikega očeta Krošlja-Jopa, v duhu krščansko narodnem!

Sinčavas. (Najdeno okostje.) Pred kratkim so našli delavci pri izkopavanju zemlje pri gostilni g. Kare v Sinčavasi popolno človeško okostje. Odkod da je prišlo tja, je tudi najstarejšim ljudem uganka, ki se ne vedo spomniti, da bi bil kdaj izginil na sumljiv način kak človek iz vasi. Okostje se je preneslo na cerkveno pokopališče v Dobrlovas, kjer se je pokopalo.

Dobrlovas. (Zahvala.) Romarji iz Dobrlovasi, ki so se udeležili letošnjega romanja slovenske kršč. socialne zveze na Sv. Goro, čutijo se dolžne, se na tem mestu č. romarskemu odboru za njegov trud, ki ga je imel z napravo posebnega romarskega vlaka, in za skrb, ki jo je imel z nami na poti tja, tam in na poti nazaj, najiskreneje zahvaliti. — V imenu 40 romarjev iz Dobrlovasi Jurij Povoden, cerkveni ključar.

Mučen glavobol, kakor tudi pomanjkanje spanja so najčešče pojavi vsled prepočasnega prebavljanja. — Iz znanstvenih poročil posnemamo, da se na c. kr. dunajski kliniki za živčne bolezni najraje vporablja naravna **Franc Jožef-ova** grenčica vsled tega, ker „Franc Jožef-ova“ voda že v malih količinah zavžita, nalahko odstranja vzroke mnogih bolezenskih pojavov. 24

Za slovenske posojilnice. Hudo preizkušnjo lanskega leta vsled poloma nemške centralne kase smo prestali. Mnogo ljudi se je dalo preslepiti od brezvestnih hujšakačev in so imeli vsled nepotrebnega dviganja škodo. Toda sedaj čez eno leto lahko vprašamo: »Kdo je kaj izgubil?« Sedaj se morejo slovenski vlagatelji prepričati, kako nesramno so nasprotniki **lagali**. Nekdo je rekel: „Sedaj sem spoznal nemškutarje, in niti vinarja ne nesem več v nemške hranilnice.“ Naši nasprotniki si naj zapomnijo, da: „Kdor drugim jamo koplje, sam v njo pade.“ „Laž ima kratke noge.“ Kakor so drugod ljudje že davno spoznali nasprotnike, tako jih bodo **tudi na Koroškem**.

Dobrlovas. (Kresovi.) Kako globoko je ukoreninjena ljubezen našega ljudstva do svojih apostolov sv. Cirila in Metoda in ž njima vred do katoliške vere in slovanstva, se je pokazalo zopet jasno na predvečer njunega dneva dne 4. t. m. Kako krasen je bil ta večer! Pod nogami rodovitno polje s svojim zorečim žitom, nad glavami sinje nebo, posejano z neštevilnimi svetlimi zvezdami, na vrhovih in pobočjih gorâ pa velikim zvezdam podobni rdečeharvni kresovi.

Vse to v čast Bogu in blagor narodu! Z gorice sv. Duha smo jih našeli 44. Največji in najkrasnejši med njimi so pa bili gotovo trije kresovi na vrhu Pece. Kot prvi so se prikazali, kot zadnji so ugašali! In srednji med njimi je bil gotovo tako svetel, da ste ga opazili morda tudi Vi, č. gospod urednik, akoravno bivate v daljnem Celovcu. Lepi so tudi bili kresovi okoli Žvabeka, Št. Danijela, nad Globasnico, pri Sv. Hemi, na Topici, nad Št. Lipšem in Žitarovasio kakor tudi kresovi onstran Drave na Svinji planini. 6 smo jih opazili tudi v dobrlivaški župniji: 3 v Lovankah, 1 v Kokiju, v Belovčah in Dobrlovasi. Vmes pa so veselo pokali topiči in se glasile rodoljubne pesmi naših vrlih fantov. Zlasti na Homecu in v Kokiju se ni hotelo poleči pokanje topičev. Bil je to večer, ki je kazal, da koroški Slovenec ljubi svojo rodno grudo, večer, izražajoč veselje njegovo nad ravnokar priborjeno zmago. Da bi bilo vsako leto tako!

Velikovec. (Zoper slovenske posojilnice) še vedno rujejo nemškutarji. Tako smo izvedeli iz zanesljivega vira, da gostilničar Krajcer na Gruči pri Rudi opravlja to satansko delo pri vsaki priliki. V gostilni pri Oberhamerju v Velikovcu je pred nekaterimi meseci na kaznjiv način govoril o slovenski posojilnici v Velikovcu. Pred nekaj časa pa je govoril sledeče: „Sem tako vedel, da ne bodo našli vlomilcev v slovensko posojilnico, ker so to „ti črni“ sami storili.“ Imamo priče za to. In bomo tudi storili potrebne korake, da taki nesramni obrekovalci dobijo zaslužen kaznen. Znano nam pa je tudi o drugih nemškutarjih in nacionalcih, da hujskajo zoper slovensko posojilnico. Zadnjikrat jih danes opominjamo, da se poboljšajo, sicer bomo neizprosno vse nasprotnike izročili javnosti, ki iščejo podpore pri slovenskih posojilnicah, ali pa se jim bo zgodilo še kaj hujšega.

Vogrče (Kres). Kakor druga leta, smo tudi letos počastili slovanska apostola s štirimi mogočnimi kresovi. Topiči so grmeli in rakete z raznobarnimi lučicami so švigale vrh Vogrške gore v zrak, tako da je neki Replan spodaj ob vznožju gore, ko je zletela raketa v višave, ves začuden zaklical: „Puv, puvi! gvaj, gvaj!“ Drugod pa letos nismo opazili ravno mnogo kresov. V bližnji Podjuni smo jih našeli samo okoli dvajset. Manjkalo je agitacije. Peca pa se je tudi to pot izkazala s štirimi žarnimi kresovi.

Šmarjeta pri Velikovcu. (V ezalce.) Pri nas se pa letos godi kot beremo v svetem pismu: „Ljudje pa so jedli in pili in svatovščine obhajali.“ V nedeljo je bila poroka Blaža Rodler, Habnarja v Ramočivasi s Katarino Hrast, Pobegnovo iz Globasnice, v ponedeljek pa na Želinjah poroka mladega Krošlja z Ilkartovo Nežiko na Blatu. Naj bi bilo vse srečno!

Vovbre pri Velikovcu. (G. Nagele.) kako bridke solze pa ste pretakali zadnji ponedeljek na Dunaju, ko niste več videli svojega ljubega strica Bienertha na stolcu ministrskega predsednika? Saj ste mu na volivnem shodu v Vovbrah za svojo osebo želeli še mnogo, mnogo let! Ali se spominjate, da je neki našinec vmes zaklal: „Bienerth tudi ne bo večno živel, on bo šel, Slovenci pa bomo ostali?“ Z Nemcem Bienerthom pa bo šla polagoma tudi zelena nemškutarija.

Ruda. (To je hvaležnost.) Tukajšnji mizarski mojster Konrad Mohl, kateremu je dala velikovška slovenska posojilnica pri popravah v Grebinju zaslužiti blizu 1000 K, je pri zadnjih volitvah prav pridno na Pustrjici agitiral zoper slovenskega katoliškega kandidata in nagovarjal volivce, da volijo kandidata „pročodrimovske“ stranke. G. Mohl, to si bomo zapomnili.

Velikovec. (Zgodovinar Hornbogner.) Na dan ožjih volitev je znani zgodovinar na tukajšnji meščanski šoli, g. A. Hornbogner pred volilnim lokalom rekel: „Nemci so v Avstriji vladali do leta 1870.“ Neki Slovenec mu je nato odgovoril: „Obžalujem Vas, da kot učitelj zgodovine ne veste, da Nemci še sedaj vladajo v Avstriji, in zato boj med narodi!“ Zares občudovati moramo šolske oblasti, da puste takega učitelja, ki se je že tolikokrat blamiral s svojo zgodovinsko nezmožnostjo, še dalje učiti!

Djekše. Na god sv. Petra in Pavla smo imeli zopet lepo zabavo, katero nam je priredilo „Slov. kat. izobr. društvo „Trdnjava“. Po pozdravu predsednika je govoril gospod Riedl iz Velikovca, ki je v jako prepričevalnih besedah primerjal nekdanje janičarje s sedanji nemčurji, ki se štejejo za Nemce. Izpodbujal je našo mladino k narodnemu, verskemu življenju in k izobrazbi. Natlačena dvorana udeležencev je pričala, da se naše ljudstvo zanima za organizacijo. Po govoru gosp. Riedla je sledila igra „Zamujeni vlak“, ki je napravila prav veliko smeha. Vsa čast igralcem in tamburašem, ki so nam svirali lepe slovenske komade.

Djekše. „Mir“ strašno bode naše nasprotnike, posebno Štrufejevega Zepija in druge, ki so letos pri volitvah prvič stopili v nasprotni tabor; nasprotnikom je pa tudi res slaba predla. Sam naš župan je prevzel nadaljši pot agitacije na Krčanje, h Pungreju in njegovemu bratu, še celo do pozne noči se je mučil. Jako prijazno je pozdravljal gospodinje in naročeval, da naj spravijo može volit. Ne boste se torej čudili, da zdaj ni več na Djekšah, kakor je bilo. Delavci, hlapci, so volili zmeraj katoliško stranko, letos pa se je pokazalo, da imajo menda volilne vajeti šribar, učitelj in par pomagačev; zato pa verno revno ljudstvo, ni hotelo voliti Nageleta. Katera stranka je že pri bakladi v Velikovcu vpila: Nieder mit den Pfaffen?

Dobrlavas. (Spomini na volitve.) 184 glasov smo imeli! Odkod so? Iz skoraj vseh 25 vasi naše občine. Vsaka vas jih je dala nekaj. Najbolje izmed vseh pa se je brezdvomno izkazal Kokij. Kakor zatrjujejo ljudje-volivci, tam ni bilo nobenega nasprotnika S. L. S. in izvzemši dveh so tudi prišli vsi na volišče. Zato so pa tudi v opravičenim veseljem na večer sv. Cirila in Metoda tako radostno kresili, peli in streljali! Čast jim! Vrlo dobro so se izkazali zlasti tudi Poljanci, ki jih je prišlo okoli 50. Dobrova, Homec, Belovče, Goselnavas, Bukovje, Podhom in zlasti Lovanke so pripeljale z malimi izjemami na volišče vse, kar je bilo in je zavedno našega. Isto velja za Dobrlavas in Sinčovas, kjer se mora boriti naša stranka z večjimi ovirami kakor v drugih vaseh, kjer pa kljub temu ne nazaduje, ampak krepko varuje zastavo Slovenstva. Kako veselje vlada v naših vrstah nad tem, da nismo v občini nazadovali kakor nacionalci, ampak ohranili, kar smo imeli, ter posebno nad tem, da smo zmagali v volilnem okraju nad obema nasprotnikoma, priča zlasti to, da ljudje o tem še sedaj govorijo. Nasprotniki pa se niso veselili, ampak so s pobešenimi glavami okoli hodili. In kako zanesljivo so pričakovali naši volivci zmago naše stvari, priča dejstvo, da je dejal pred volitvami neki kmet: V prvi številki „Mira“ po volitvah mora stati začetkom z velikimi črkami: „Zmaga je naša!“ — Kako radosten smeh se je moral seveda smejeti na dotičnika ustnicah, ko je videl kmalu po volitvah svojo nado izpolnjeno in na čelu „Mira“ zapisano v debelih črkah: Zmaga je naša! Veselimo se tudi mi in ne držimo križem rok, da bo tudi prihodnja zmaga naša. Nasprotniki pa naj pozabijo svojo žalost in naj se izpreobrnejo, da se bodo po šestih letih z nami veselili.

Prevalje. (Nemčurska „kultura“!) Pri zborovanju podružnice „Slov. Straže“ v nedeljo, pokazal je neki smrkavi nemčurček svojo kulturo s tem, da se je kakor tat pritepel v gornje prostore pri Šteklju in tam zrezal enemu naših fantov popolnoma nov klobuk. Lepo kulturo se učijo fantalini pri prevaljskih nemčurjih. Ko nobenega naših ni bilo blizu, tedaj je imel nemčurček toliko poguma, da se maščuje nad — klobukom! To je pa res junaštvo! — Kdaj pa smo še mi šli klobuke rezat na nemčurska zborovanja. Torej niti na naših zborovanjih nismo varni pred temi ljudmi. Si bomo zapomnili — bo še vse prav prišlo!

Prevalje. (Kresovi.) Na predvečer sv. Cirila in Metoda bi ne bili popolni, če ne bi bili kresili tudi mi. V Zagradih so plapolali trije mogočni ognji, na Breznici dva in na Stražišču trije in streljali smo, da so se našim „Nemcem“ gotovo hlače tresle. Ako so zaprli oči, da ne bi videli kresov, pa jim je zato gotovo streljanje pretresalo mozeg in kosti. Naša je ta zemlja in mi

sami hočemo biti gospodarji svoje zemlje. Bilo je kar veselo pogledati, koliko kresov je žarelo naokoli, našli smo jih do 25. Naj bi značili ti kresovi ogenj neugasljive ljubezni do naroda v vseh naših srcih!

Blato. (Pliberškim purgarjem v album!) Udeležba pri zadnjih državnozbornskih volitvah je bila v naši občini naravnost sijajna, namreč 95 %. Vendar pa smo glede razmerja glasov od l. 1907. malo nazadovali. Število nemško-nacionalnih glasov je namreč narastlo od 6 na 17, socialdemokratskih pa od 3 do 10. Da so se nemčurji pomnožili tudi v naši občini, vzrok temu je hujskarija, posebno treh hajlovcev v naši sredi, pa tudi zasluga pliberških purgarjev. Te smo šele pri zadnjih volitvah prav spoznali. Kar dva nemčurska volilna shoda je hotela pliberška gospoda prirediti v naši občini. Eden se je vršil pri Žipelnu v Nončivasi v gostilni zagrizenega hajlovca, vpokojenega učitelja Slovenca Pavliča. Drugi, ki bi se moral vršiti pri „Štefanu“ na Blatu, pa je bil v zadnjem trenutku odpovedan, ker so se menda naši nacelnji zbadni zavednih Blačanov. Torej dvakrat je hotela zborovati nemško-nacionalna stranka v naši zavedni slovenski občini, v tisti občini, katerega župana † Miklaviča je dal kolovodja te stranke v Celovcu aretirati zato, ker je zahteval vozni listek v slovenskem jeziku. Ali ni to največja impertinentnost, da taka nasilna in nekulturna stranka gre lovit volilce v občino, katero je v osebi njenega župana tako kruto razžalila. In kako divje so se šele obnašali ti nemški kulturonošci na shodu v Nončivasi! Komaj je neki narodnjak izpregovoril besedico, že so Pliberčani kakor besni volkovi planili na njega, ga bili s pestmi, mu raztrgali suknjo in ga pahnili pri vratih na prosto. V Pliberku pa so dva Slovenca, ki sta si upala na Šumijevem shodu izpregovoriti nekaj besedic, spremili z mačjo godbo po mestu. Tako delajo s Slovenci tisti Pliberčani, ki živijo zgolj le od slovenske okolice in ki bi morali iti brez okoliških Slovencev beračit. Dogodki na shodih v Pliberku in v Nončivasi ne bodo nikoli pozabljeni. Nemški pregovor pravi: „Nur die allergrößten Kälber wählen ihre Metzger selber“. Taka neumna teleta, ki sama drviijo svojim mesarjem v roke, mi vendar ne maramo biti. Zato se boste imeli zahvaliti samim sebi, pa tudi svojemu kolovodji, vitezu Karolu pl. Metnitz, ki se pa na shodih in na ulici proti Slovincem vse drugače kakor pa po viteško obnaša. Pa slavni pliberški vitez, ki svojo slabo opeko kaj rad prodaja tudi Slovincem in celo cerkvenim predstojništvom, nosi zastavo pliberške nemško-nacionalne pretepaške kulture, ostali purgarji s trgovci in krčmarji vred pa natančno plešejo tako, kakor jim on gode. Slovincem prijazni in pravični meščani so v Pliberku le bele vrane. To so pokazale posebno zadnje volitve, ko se je z nezaslišanim terorizmom od vseh strani delalo za izvolitev Šumija. Neki trgovec je hotel nekemu slovenskemu kmetu po vsej sili napisati na glasovnico Šumija, tako da se ga je komaj ubranil. Naj le skusi enkrat s svojimi sovrstniki vred, kaj mu nese nemško-nacion. zagrizenost! Vsaka sila do vremena! Poskrbeti moramo, da nemško-nacionalna drevesa tudi v Pliberku ne bodo zrasla do nebes.

Dob. Pod Homcem ali Božjim grobom je gostilna pd. Homčar. Gostilničar Eberwein je, akoravno živi sredi samih Slovencev, strasten nemški nacionalc. Ta človek živi skoraj izključno od romarske cerkve na Homcu, pa psuje domačega duhovnika, če se dekleta ob pustu nočejo udeležiti njegovih plesnih veselil, češ da je on temu kriv. Pri zadnjih volitvah pa je pridno agitiral za Šumija in je tudi nekaj lahkovernežev zvalil v nemčurski tabor. Temu človeku povemo, da nočemo nič več mirno gledati njegovega rvanja med nami. Slovenci, kdor živi od nas, bodi lepo miren in ponižen!

Libeliče na Spodnjem Koroškem. Cenjeni čitatelji „Mira“, ne zamerite, da se iz naše vasi in okolice malokdaj oglasi kdo; saj kaj posebnega itak ni. Pa vendar podlosti tukajšnjih nemškutarjev ne morem zamolčati. Kako so delovali na shodu, mislili smo, da bodejo zblazneli, kajti „Trunkov atej“ in grajski „Francej“ sta kar med durmi stala in izbirala, kateri bi bili bolj odlični za shod, ki ga je imel g. Schumi. —

Rekla sta, da pride preveč ljudi (bala sta se namreč Slovencev) in da je shod le za „svoje“ ljudi, dasiravno so poprej lepake nabijali po celi okolici. Slovenci nič zmenivši se za komando nemčurjev, so kaj hitro zasedli dvorano, kajti bili so željni slišati Schumija. Koj približno ob 11. uri se pripeljeta iz Rusije privandrani „Morenschild“ in g. Schumi. Schumi se je začel takoj hliniti in farbati slovensko ljudstvo; koj hitro začetkom govora so se slišale besede črnuhi. Revež menda ni zapazil, da so bili na naši strani možje, ki so vedeli pravico, katere g. Schumi ne ve. Tudi gosp. Pugelnik je vpil, pa saj menda ni bil pravvega „sistema“, to smo kaj hitro spoznali, ko je neki kmet rekel „Schumi, tiho“ in g. Pugelnik je zavpil nad njim „Du kriegst von mir kein Paar Ochsen mehr“, kar mu na to eden naših rojakov hitro odgovori, če je prišel vole prodajat. Nemškutarji so bili vsi pobiti, ker so morali priznati, kar sta govorila č. g. Rozman in dr. Rožič, — a saj sta jim povedala resnico, katera jih je bridko zadela. — Dne 14. junija je bilo tukaj kaj živahno, da je zmaga naša, so nam oznanjevali strelji topičev in živioklici. — Tudi na predvečer sv. Cirila in Metoda je na Kumeževem griču oznanjeval velik kres in strelji topičev, da še slovenski narod živi, da je še trden, da je še žilav in ne bode te ga ugonobii. — Ein verdammter Windischer.

Spodnji Dravograd. („Schulverein“ — Almer — in drugo.) V nedeljo 9. junija je praznovala tukajšnja podružnica nemškega „šulferajna“ tridesetletnico svojega obstanka. Ne zmenili bi se bili za to, ako nas bi ne bili nasprotniki naravnost izzvali, da se oglasimo. Obhajali so namreč ta dan tako, kakor bi moralo vse tukajšnje ljudstvo poveličevati nemški „Schulverein“; hoteli so pokazati, da vse gori za „šulferajn“, a v resnici ni bilo tako! Kako je tedaj bilo? Godbo so si dobili iz Maribora, pevce pa iz Velikovca, — ker naši vele-Nemci (po večini slovenskega pokoljenja) sami ničesar ne premorejo. V malem sprevodu so opoldne korakali skozi trg, tem več je bilo pri tem hajlanja. Kot posebna privlačna moč je nastopil na zborovanju velikovski katehet, g. Anton Almer, iz katerega ust se je cedilo na naše Nemce slovenskega pokoljenja samo — nemštvo! Njegov govor je bil, kakor so trdili udeleženci, boljši in veliko huje nemški kakor govori učitelja Hornbognerja iz Velikovca, katerega seveda tudi ni smelo manjkati, poslanca Pongraca in drugih. G. Almer je Nemec, naj ostane Nemec, a odločno moramo zavračati, da kot duhovnik nastopa na provokatoričnih shodih liberalnega „šulferajna“ in tam „rešuje“ nemštvo, ki nikjer napadano ni, ter vzbuja nemško strast za nove boje zoper mirne Slovence! No, za nas Slovence je navsezadnje ta nastop nemškega kateheta, ki menda ne pozna nemškega katoliškega šolskega društva, za katero bi mogel delovati, marveč se vdinja liberalnemu „šulferajnu“ — prav smešen! Luna še ni dovršila svojega mesečnega toka, odkar so nemškonacionalci z nečuvenimi nasilstvi, z vsemi lažmi itd. dne 20. junija s pomočjo preljubih rdečih bratcev premagali krščanskosocialnega kandidata, nemškega duhovnika, g. K. Walcherja! In zdaj pride med te ljudi in se jim laska in jih navdušuje za njihovo delo drug nemški duhovnik — katehet Almer! Ne čudimo se, da so mu burno ploskali, da so ga obsipali s pohvalo, — ne čudimo se pa tudi, da so se mu pozneje iz srca smejali, češ: Kaki ljudje so to? Pošteno smo jih natepli, zdaj nam pa pride pete lizat! — Še nekaj moramo omeniti. Ves trg je bil ta dan v zastavah, izvzemši posojilnično hišo, a čuli smo, da so tudi tam hoteli izsiliti zastavo! Naravnost predrznost! In kako to? Načelnik „šulferajnov“ podružnice, gospodarski mojster g. K al c h e r, eden najhujših agitatorjev ob zadnjih volitvah, je zahteval od občine, naj se razobesijo zastave, in občina, kakor bi bila njegova pokorna dekla, je to izvršila. Občinski sluga je kar ukazoval, da se morajo zastave razobešati, in ponosno so jo obesili tudi na občinsko hišo! In ta je res — najlepša! Kmetje upravičeno vprašamo: kako pride občina do tega, da izvršuje želje in ukaze „šulferajnovoga“ načelnika, našega nasprotnika?

Pijte samo „Tolstovrško slatino“

ki je edino slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislavoda.

Naroča se: Tolsti vrh, p. Guštanj, Koroško.

Od vsakega zaboja plača podjetje 20 v. v društvene narodne namene, kamor naročnik določi.

Ali plačujemo obč. slugo za take posle? — Na shod je prišel tudi novoizvoljeni poslanec Pongrac. Tudi govoril je, ali kakor so mnogi udeleženci rekli, jecljal, — in sicer o tem, kako bo skrbel — da se davki znižajo! No, če možakar res to premore, morajo mu biti hvaležni tudi soc. demokratje, ki so mu pripomogli do žalostne zmage,

Št. Rupert pri Velikovcu. Pri obeh volitvah so se kmetje in delavci iz naše župnije večinoma prav dobro izkazali in niso nje premotiti po beganju nasprotnikov, se dali premotiti volili, svojega največjega češ socija boste volili, svojega največjega nasprotnika. Vprašamo, kdo pa je volil g. Nageleta, kdo pa drugi kakor vsi največji liberalci in nemčurji iz mesta in na deželi, nasprotno je pa pri nas pravih socijev prav malo, večinoma tvorijo pri nas socijalno-demokratično stranko le naši ubogi gostači in delavci, ki so večinoma še verni in se le raditega oklepajo socijev, ker pričakujejo od te stranke zboljšanje svojih gmotnih razmer. Sploh pri nas kmetje skoraj nobenih poslov nimajo, ampak obdelujejo polje večinoma le s svojimi lastnimi otroci. Tedaj pri ožji volitvi ni bilo nam težko se odločiti, koga bomo volili. Nam se je šlo le za to, da spravimo svoje dolgoletne narodne zatiralce nemškonalcionalce v največjo zadrego in do spoznanja, da so tudi sebi s tem, da so nas Slovence od ostalega dela našega okrajnega glavarstva odtrgali in Nemcem v Svincu in Starem dvoru priklopili, storili največjo škodo. Demokratična misel tukaj napreduje, le z največjim pritiskom so nasprotniki topot še zmagali, ali mi ne bomo odnehali in bomo pri vsaki volitvi tako postopali kakor letos, dokler ne izsilimo svoje narodne pravice. Bog tedaj živi naše vrle slovenske kmete in delavce! Posebno pohvalo še zaslužijo naši kmetje in delavci, ki spadajo v velikovško občino. Dasi jim je bilo treba v sredi mesta voliti in je raznih nasprotnih rogoviležev kar mrgolelo, ostali so naši vrli možje in trdni kakor skale. Našim možem se je pridružilo še dober tucat mestnih junaških Slovencev, ki nas pri nobeni volitvi ne zapustijo. Tako smo dosegli, vključno skrajno neugodnim razmeram in dasi je nasprotni kandidat g. Nagele naš faran, pri prvi volitvi lepo število 48 glasov, pri drugi volitvi pa je dobil g. Eich 120 glasov. Neka posebnost teh volitev je bilo dejstvo, da so bile hiše in drevesa po celem Velikovcu prelepene z obilnimi slovenskimi plakati in to v pravilni slovenščini. Nemce je bilo zelo strah in sami so priznali krivico razdelitve volilnega okraja. Našim vrlim slovenskim možem iz Vinograd, Št. Ruperta, Nad Dravo, Ricinje, Mlinskega grabna in od Pri Dravi pa kličemo: slava!

Št. Rupert pri Velikovcu. Kresovi na predvečer slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda so bili tudi letos prav številni. Na Peci smo videli štiri krese, skoraj vsak vršec na Karavankah je imel svoj kres. Na severni meji smo videli na Šmartinski gori dva kresa, tam so tudi prav mogočno streljali. Naši vrli šentrupertske farani so zakresili celo sedem kresov in sicer največjega v Mrzli vodi, potem v Klopicah, pri Petricu in na pristavi šolskih sester na Vinogradih, pri Höflerju v Št. Rupertu, v Orličivasi in pri Hauserju na Olšenici. Na Vinogradih, v Mrzlivodi in v Orličivasi so tudi topiči mogočno streljali. Bog živi naše vrle slovenske kmete!

Št. Rupert pri Velikovcu. God sv. Cirila in Metoda je naša „Narodna šola“ tudi letos prav slovesno obhajala. Zjutraj je bila v župni cerkvi z blagoslovom sv. maša, katere so se vsi otroci s šolsko zastavo pod vodstvom č. šolskih sester udeležili. Nato je bila v šolski telovadnici slavnostna predstava. Vršile so se deklamacije, dečki so prav živahno predstavljali burko „V ječi“, ječar (Jurče Mesner) se je posebno odlikoval, deklice so pa dovršeno predstavljale krasno igro „Marijin otrok“. Končno so se otroci obdarovali s kruhom, pecivom in medicom, katero je blagodušno podaril gospod svečar J. Zechner v Velikovcu, za katero dobrotljivost se mu pristočno zahvaljujemo.

Drobolje ob Blaškem jezeru. (Letovišče.) Ob vznožju mogočne Jepe, čuvajke Karavank, leži prekrasno Blaško jezero, ki je lahko ponos vsem jezerom slavnega Korošana, radi svojega otoka z povsem starim pragozdom, ki je bilo nekdanj last kmetov, sedaj pa žal, last Nemcev, last kneza Lichtensteina. Ob imenovanem jezeru, v prijaznih Droboljah se nahaja lepo število modernih vil, zidanih po najnovejšem sistemu, se je naselilo lepo število tujcev, kakor n. pr. z Dunaja, iz Trsta, kakor tudi imamo čast imeti dva Angleža v naši sredini. Odkar se je otvorila proga Karavanske železnice, je postalo pri nas zares živahno, in dal Bog, da bi ta živahnost tudi privedla par Slovencev v naš priljubljeni kraj. Nam bodo vsekdar dobro došli.

Društveno gibanje.

Naša društva. V nedeljo 16. t. m. se je ustanovila podružnica »Slovenske Straže« v Vogrčah. Na shodu je govoril dr. Jesenko. Ljudstvo je bilo navdušeno. Vogrčani in okoličani so sploh jako zavedni Slovenci. Čast jim! Le naprej v delu za narod. — Na Obirskem se bo ustanovilo »Slovensko kat. izobraževalno društvo«. Pravila na vlado so že vložena. — Na Jezerskem se je 9. t. m. ustanovila podružnica »Slovenske Straže«. Vrli, zavedni Jezerčani, le naprej! — V Kotmarivasi se je 2. julija t. l. ustanovila podružnica »Südmarke«. Dne 6. avgusta že napravi svojo prvo veselico, ki ima namen, da bodo posilnemci mirne Slovence izzivali. Kar čez noč nas hočejo ponemčiti in vtopiti v žlici vode. Dobro bi bilo, če bi Slovenci tudi na ta dan sklicali shod na vasi v Kotmarivasi, da bi protestirali zoper ruvanje Nemcev.

Št. Jakob v Rožu. Slavnost »šentjakobske požarne brambe« se preloži na poznejši čas. Kedaj se bo vršila, se bo pravočasno naznanilo.

Slovensko katehetsko društvo vabi na svoj mesečni sestanek v četrtek dne 27. t. m. ob 2. uri popoldne v Celovcu pri »Benediktincih«. Predmet razgovora: 1. Vzgojna sredstva. (Začetek.) Poroča župnik Limpel. 2. Čas prve spovedi in prvega svetega obhajila z ozirom na dotični papežev dekret in določbo kn. šk. ordinariata krškega. Poroča župnik Ražun. Čč. gospodje se naj gotovo udeležijo sestanka.

Koki pri Dobrlivasi. (Občni zbor podružnice »Slovenske Straže«) v nedeljo, dne 9. t. m. je bil zelo zadovoljiv. Ljudstva je bilo navzočega okoli 120, dočim je bilo lani na dan ustanovitve podružnice »Slovenske Straže« samo okoli 90 zborovalcev. Zborovanje se je vršilo v Kokiju pri p. d. Mežnarju. Vodil je občni zbor predsednik podružnice Urh Marček p. d. Mörtl v Belovčah. Tajnik Martin Vastel je podal najprej poročilo delovanja naše podružnice v minullem letu. Članov je imela 79, predavanj je bilo 4, v korist »Slovenske Straže« se je pridela ena veselica z igro, dohodov je bilo 147 K 32 v, ki so se poslali na osrednjo »Sl. Stražo«. Bodril je predavatelj poslušalce tudi k nakupovanju narodnega blaga in spodbujal k zavednosti. Nato je po kratkem govoru domačega gospoda kaplana o ciril-

metodovi ideji o združenju vseh Slovanov v sveti katoliški cerkvi zelo navduševalno govoril č. g. Fr. Smodej, urednik »Mira«, o namenu in pomenu »Slovenske Straže«. »Sl. Straža« je bila ustanovljena v obrambo Slovencev proti nemštvu, protestantizmu in prusaštvu, proti »Südmarki« in Schulverein«, katerih namen je, Slovence ponemčiti in poluteraniti. Slovenci, zato se oklenite »Slovenske Straže«! Ko je na koncu prednašel še tajnik krasno pesem: »Veljava doma«, se je pričelo nabiranje novih članov. Odbor je ostal prejšnji. Hvalo moramo izreči tudi pevskemu zboru, ki je nas razveseljeval s krasnimi rodoljubnimi pesmimi. Sklepna točka cele prireditve pa je bila šaljiva tombola z različnimi zelo porabljivimi predmeti. Kdor želi še pristopiti, naj se zglašuje v nedeljo v društvenih prostorih v »Narodnem Domu«. Redna članarina znaša 1 K letno, podporna 50 vinarjev mesečno. Vsi pod streho »Slovenske Straže«!

Cerkvene vesti.

Duhovne vaje v št. Andražu: V novicijatu Družbe Jezusove v št. Andražu (v Labodski dolini — Koroško) se bodo vršile skupne duhovne vaje za duhovnike v naslednjih kurzijah: meseca avgusta: 8. 9. 10; — 22. 23. 24; meseca septembra: 12. 13. 14; — 19. 20. 21; — 26. 27. 28.

Letošnji srebrnomašniki so: Dne 19. jul.: Č. g. Askanius Zucco-Zucagna, eks. v Rajblu. Dne 20. julija: Vlč. g. Jan. Nep. Nagl, župnik v Lipi. Dne 22. oktobra: Vlč. g. Fr. Treiber, kanonik-župnik v št. Rupertu.

Gospodarske stvari.

Pokončujte jabolčnega zavijača!

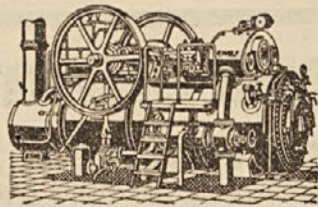
A. Fritz.

Ta veliki škodljivec sadjarstva ravno zdaj začenja svoje rokodelstvo. Vsak kmetovalec ga zlahka spozna, ako le pogleda na svoja — drevesa. Pri natančnejšem opazovanju se vidi, da je veliko jabolka ali hruške pokritih z listi, ali pa da se stikata po dva in dva sada, če se vzame sad z drevesa in pogleda, se najde na istem mestu majhna luknjica, iz katere se vsipa fin prah; iz tega se lahko sklepa, da je v sadu ličinka jabolčnega zavijača, ki žre zrna in spravlja nesnago po luknjici na prosto. — Jabolčni zavijač je metulj pisane barve, precej majhen, leta v majniku, juniju in juliju in leže veliko jajc na hruške in jabolka; iz jajec se v kratkem času izvale ličinke, ki rijejo v sad, izžro seme in tako pripomorejo, da odpade sad pred zrelostjo z drevesa. Ličinka pade navadno s sadom vred na zemljo, kjer se potem zarije plitvo v zemljo ali drevesni skorji, dostikrat pa se spusti po tanki niti na zemljo ko napadeni sad še visi. Do aprila prihodnjega leta se zabubi v zemlji, raji leze pa po deblu navzgor in si poišče varen kotiček v stari skorji. Ako je deblo snažno, se zabubi v zemlji. Veliko škode povzroči ta metulj sadjerejcu, posebno ker napada najraji plemenito sadje. Velike važnosti je, da se odpadlo sadje takoj zbira, pokrmi svinjam ali porabi, če se pusti zunaj več dni ležati, se da ličinkam priložnost, da izlezejo ter se lepo poskrijejo v travi. Ako se pusti

Bruselj in Buenos Aires 1910: 3 velike nagrade.

R. WOLF MAGDEBURG-BUCKAU

Podružnica Dunaj, III., Heumarkt 21.

Patentni vročeparni lokomobili

z brezventilnim preciznim upravljanjem.

Izvirna sestava Wolf 10—800 HP.

Najbolj dovršeni in gospodarski stroji za industrijo in poljedelstvo.

Vseh izdelkov nad 760.000 HP.

Zahtevajte in kupujte pri vseh trgovcih slovenske

Ciril in Metodove vžigalice

ki so priznane najboljše.

Glavna zaloga pri tvrdki Ivan Perdan v Ljubljani.

črivo sadje ležati v kamrah ali kletih, s tem tudi nismo uničili tega škodljivca, kajti on hitro najde skrivališče za deskami, v špranjah itd. in prihodnje leto ponavlja isto. — Dobro protisredstvo je snaga na drevju, očistiti je treba vsako leto drevo mahu, stare, odmrle skorje, lišajev in razpoke se naj dobro zamažejo z mešanico ilovke in apna. — Navezavanje drevesnih obročkov. Taki obroči se kupijo v trgovinah za nizko ceno, lahko ga pa tudi naredi vsak sam. Vzame se deset centimetrov širok popirnat obroč, ki se na zgornjem robu trdno priveže k deblu en meter nad zemljo in se namaže s klejem ali katro, gosnice se zberejo potem pod popirjem ali pa obtiče v kleju. Obroče je treba večkrat namazati. Po zimi pride vsa ta gosnična zalega jako prav lačnim senicam,

palčkom, vrabcem itd. — Z drevesnimi šipami, ki se napravijo v jeseni in večkrat obnove, se pokonča veliko škodljivcev, ker zunaj potem zmrznejo. — Slednjič bi opozarjal še vse sadjerejce na njih najboljšega pomagača in zatiralca mrčesov, na naše ptice pevke. ščitite jih po leti, dajte jim hrane pozimi.

Listnica upravnštva.

S. M. America. Naročnina je plačana do konca leta 1911.

Loterijske številke.

Brno, 12. julija:	54	57	13	40	18
Linc, 15. julija:	84	11	49	64	62
Trst, 15. julija:	17	12	41	84	21

Lepa kmetija

v Vinarjih nad Vrbo ob Vrbskem jezeru se vsled bolezni proda po nizki ceni. Hiša in hlev sta obokana in v dobrem stanju; vrt in sadovnjak je poleg hiše. 30 oralov je arondiranega polja in travnikov ter lepega mladega gozda. Redi se lahko približno 16 glav živine. Več pove gosp. Juri Santer, pd. Bajs v Vinarjih, pošta Vrba.

Lovske puške

vseh sestav, priznano delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Prva boravska orožnotovarniška družba Peter Wernig, družba z omejeno odgovornostjo v Borovljah na Koroškem. Ceniki brezplačno in poštnine prosto.

Jožef Božič v Celovcu

Beljaška cesta št. 14

trgovec z mešanim blagom

kupuje in prodaja vsakovrstne deželne pridelke, kakor žita, maslo, sir, jajca, mleko itd. Zlasti priporoča

patentirano olje za večno luč in oglje za kadilnice

vsakovrstno kadilo, francoski in navadni stenji, voščene in druge cerkvene sveče itd.

1000 družin se oblači iz SPY-ja! s tkalnimi izdelki

Pošiljatev za poskušnjo po povzetju:

23 metrov zihankanafasa »Rekordia«, rdeče ali modro prižastega, K 10-60. 23 metrov belega platna za srajce »Iris« samo K 11-—.

Vzorci brokata, damasta, oksforda in apartnega modnega blaga razpošilja radevolje zastoj

Starek & Machaně

Spy št. 59, Češko.

Zaradi bodočega novozidanja :: hiše je krojno blago po :: **znižanih cenah** naprodaj.

Za prekupce posebne cene.

Z velespoštovanjem

ANTON RENKO, Celovec, vogel Novi trg in Kramerjeve ulice.

Veletrgovina z železnino „MERKUR“ Peter Majdič, Celje.

Velikanska zaloga vsake vrste železnine in v železninsko stroko spadajočih predmetov, kakor: nosilcev, trstja, lepenke, vodovodnih cevi, vseh potrebščin za napravo vodovoda, cevi iz kamenščine za stranišča, strelvodnih delov, vsakovrstnega orodja za rokodelce in poljedelce, mlatilnih strojev, vitlov, slamoreznic in sadnih mlinov najboljše vrste.

Vsakovrstna posoda, železno pohištvo, blagajne in šivalni stroji se prodajajo po nizkih cenah.

Brusni kamni, lepi in dobri, so vedno v zalogi.

Cene nizke! Postrežba točna!

CROATIA zavarovalna zadruga v ZAGREBU. Edini domači zavarov. zavod.

Centrala: Ustanovljena 1884. Glavna zastopstva:

ZAGREB, v lastni hiši, vogal Marovske in Preradovičeve ulice.

Ljubljana, Novisad, Osjek, Reka, Sarajevo.

Podružnica: Trst, Via del Lavatoio št. 1, II. nadstr. (Telefon 25-94.)

Ta zadruga prevzema pod ugodnimi pogoji sledeča zavarovanja:

- 1. Na življenje:**
 1. Zavarovanje glavnice za slučaj doživljenja in smrti.
 2. Zavarovanje dote.
 3. Zavarovanje življenske rente.
- 2. Proti škodi po požaru:**
 1. Zavarovanje zgradb (hiš, gospodarskih zgradb in tovarn).
 2. Zavarovanje premičnin (pohištva, prodajalniškega blaga, gospodarskih strojev, blaga itd.).
 3. Zavarovanje poljskih pridelkov (žita, sena itd.).
- 3. Zavarovanje steklenih šip.**

Zadružno imetje v vseh delih znaša	K 2,319.068-21
Od tega temeljna glavnica	„ 800.000-—
Letni dohodek premije s pristojbinami	„ 1,221.748-41
Izplačane škode	„ 4,323.268-44

Sposobni posredovalci in akviziterji se sprejmejo pod jako ugodnimi pogoji.

Natančneje informacije daje Glavno zastopstvo „Croatiae“ v Ljubljani (tvrdka Kmet & Slivar).

Okrajni zastopnik za Celovec in okolico je g. JOŽEF STUHEC, sollicitator v pisarni dr. Müllerja. — Obenem sprejemata ponudbe imenom okrajnega zastopnika gosp. ALOJZIJ TERČEK, knjigovez v tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovcu, in g. MILOŠ SVANJAK, učitelj v Strojni, pošta Prevalje.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavnica K 5,000.000.

Rezervni fond čez K 600.000.

Denarne vloge obrestujemo po **4 1/2 0/0** od dne vloge do dne vziđa.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjuje in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije. Eskompt in incasso menic Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spletju, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Turške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobiček 300.000 frankov. Na mesečno vplačev. po K 8-— za komad. Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto. Glavni dobiček K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10-— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.